

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/766/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1014892680
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1014892680.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Edity Szabovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingová 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 25.2.2014, č.k. 11C/127/2012-19 a proti uzneseniu zo dňa 5.10.2012, č.k. 11C/127/2012-7, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 25.2.2014, č.k. 11C/127/2012-19 potvrdzuje.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

II. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 5.10.2012, č.k. 11C/127/2012-7 v napadnutej časti potvrdzuje.

odôvodnenie:

K výroku I.:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanému zaplata sumy 175,- eur ako náhrady škody a sumy 331,92 eur ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tvrdiac, že škoda mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom Y. Q.S., K.. X.X.XXXX. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Nakoľko ide o drobný spor, súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov založených v pripojenom exekučnom spise sp. zn. 34Er/3049/2002.

Vykonaným dokazovaním prvostupňový súd zistil, že dňa 11.11.2002 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 14.11.2002 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Q.. B. D.. Dňa 6.10.2010 bol súdu doručený návrh žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Uznesením zo dňa 6.4.2011 súd rozhodol tak, že vyhovel návrhu žalobcu a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Y. S.. Zároveň rozhodol o trovách pôvodného exekútora.

Po právnej stránke súd vec posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 9 ods. 1, 2 a § 17 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako i ust. § 44 a § 238 ods. 1, 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj ako „Exekučný poriadok - EP“), pričom dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Súd zdôraznil, že podľa novelizovaného ust. § 44 Exekučného poriadku je povinný rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Keďže v prejednávacom prípade ide o konanie, ktoré bolo začaté pred 1.9.2005, nebol súd povinný rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní odo dňa doručenia návrhu na zmenu exekútora, tak ako to tvrdil žalobca. Nesprávny úradný postup preto nie je v tomto prípade založený na porušení ustanovenia Exekučného poriadku.

Ďalej uviedol, že by mohol uvažovať iba s alternatívou posúdenia postupu súdu z hľadiska zbytočných prietahov, a ak by aj posúdil postup súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora ako konanie so zbytočnými prietahmi, čiže nesprávny úradný postup by predstavoval vydanie rozhodnutia nie v primeranej lehote, návrh žalobcu na náhradu majetkovej škody nie je dôvodný ani v tomto prípade. Súd zdôraznil, že podľa ust. § 17 zák. č. 514/2013 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, pričom podľa ustálenej súdnej praxe sa skutočnou škodou rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci by sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971). Štát zodpovedá za škodu za predpokladu, ak poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ak je nesprávny úradný postup a vznik škody vo vzťahu príčiny a následku. Poškodený je povinný vznik škody preukázať, jeho zaťažuje dôkazné bremeno, že škoda vznikla a musí existovať najneskôr v čase rozhodovania súdu.

Po vyhodnotení všetkých súvislostí dospel súd k záveru, že škoda, ktorá mala žalobcovi vzniknúť správou pohľadávok prostredníctvom pracovných výkonov jeho zamestnancov nemá žiadnu príčinnú súvislosť s postupom súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora. Aj v prípade zmeny súdneho exekútora by žalobcovi vznikli náklady súvisiace so správou jeho pohľadávok, aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému. Ani ostatná škoda, ktorú si žalobca vyčíslil, a to administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných súdu a náklady na poštovné a telekomunikačné náklady, jednak neboli v konaní preukázané (súčasťou spisu nie sú žiadne urgencie ani iná komunikácia žalobcu), a rovnako nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi žalobcom tvrdenou škodou a postupom súdu. V danom prípade nedošlo k zmenšeniu majetku žalobcu, ani k vynaloženiu iných nákladov, ktoré by žalobca nemusel znášať aj v prípade, ak by súd o jeho návrhu rozhodol v kratšej lehote. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, žalobca jej vznik nijako nepreukázal. Z uvedených dôvodov návrh žalobcu zamietol a v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Namietol, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. preto, že sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Poukázal aj na ust. § 15 O.s.p. a uviedol, že žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu, a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Takéto rozhodovanie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Konečné rozhodnutie vo

veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca preto podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal ani možnosť vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Žalobca tiež namietol, že súd prvého stupňa ignoroval jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje a v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nesúhlasil s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), nakoľko v prípade, že by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Mal za to, že právnym titulom v danej veci je nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Poukázal na to, že v konaní pred súdom mienil predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Bol názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vnútorne rozporné, keď súd prvého stupňa napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy, pričom rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd svoj rozsudok verejne vyhlásil dňa 18.8.2015.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, a zároveň konštatuje, že žalobca podal vo veci odvolanie obsahovo zhodné s odvolaniami podanými v iných obdobných veciach. Mnohé jeho odvolacie námietky a viacerá odvolacia argumentácia sa však k prejednávanej veci vôbec nevzťahujú. Napr. v tejto veci žalobca nepožiadaval prvostupňový súd o zrušenie termínu pojednávania, a nepožiadaval súd ani o prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti. Ako vyplýva zo spisu, súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania. Odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú preto právne irelevantné.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa zistil správne a dostatočne skutkový stav veci, a vyvodil z neho správny právny záver o nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu predovšetkým už pre nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Aj ostatné závery súdu prvého stupňa o nepreukázaní existencie majetkovej ujmy, resp. nemajetkovej ujmy, a príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, sú správne. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Neobstojí námietka žalobcu o vnútornej rozpornosti a nedostatočnosti zdôvodnenia rozhodnutia, pretože súd prvého stupňa sa dostatočne jasne, zrozumiteľne a argumentačne presvedčivo vypořiadal v odôvodnení rozsudku s preskúmaním právneho základu a dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu.

K odvolacej argumentácii žalobcu, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd uvádza, že Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd Okresnému súdu Bratislava III uznesením zo dňa 26.10.2012, č.k. 5NcC/304/2012-12 rozhodol, že zákonná sudkyňa X.. W. F. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Nie je preto dôvodná námietka žalobcu v odvolaní, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca.

Za nedôvodné považuje odvolací súd tiež argumenty uvedené v odvolaní, ktoré spochybňujú procesný postup súdu prvého stupňa, v dôsledku ktorého malo byť údajne žalobcovi odňaté právo konať pred súdom. Ako bolo konštatované už vyššie, žalobca v tomto konaní nepodal súdu prvého stupňa návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu „objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu“, ani na prerušenie konania. Súd vo veci rozhodoval bez nariadenia pojednávania v súlade so zákonom, lebo v danej veci ide o drobný spor (§ 115a ods. 2 O.s.p. v spojení s § 200e ods. 1, 2 O.s.p.). Zo spisu zároveň vyplýva, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd riadne a včas na úradnej

tabuli súdu (§ 156 ods. 3 O.s.p.). Keďže súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, preto vyjadrenie žalovaného súd ani nemohol doručiť žalobcovi. Pokiaľ žalobca namietal odňatie možnosti konať pred súdom v súvislosti s dokazovaním, tak ani túto námietku nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Aj keď súd vykonal dokazovanie bez pojednávania (§ 122 ods. 1 O.s.p.), keďže v danej veci išlo o drobný spor, dokazovanie pozostávalo len z oboznámenia sa s exekučným spisom (§ 129 ods. 1 O.s.p.). Súd postupoval v súlade so zákonom, lebo v takom prípade súd zisťuje tvrdené a preukazované skutočnosti z listín spisu tak, že sa s nimi oboznámi a výsledok tohto postupu uvedie v odôvodnení rozsudku, čo v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. urobil aj súd prvého stupňa v prejednávanej veci. Navyše obsah exekučného spisu musel byť žalobcovi ako účastníkovi exekučného konania (oprávnenému) známy, a tento dôkaz aj označil a navrhol vykonať sám žalobca v návrhu na začatie konania. Súd prvého stupňa vo veci nevykonal iné dokazovanie (účastníci konania nemali v tomto smere žiadne ďalšie návrhy), s ktorým by sa mal žalobca oboznámiť. Neobstojí preto ani námietka žalobcu, že súd prvého stupňa porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces.

Taktiež neobstojí námietka žalobcu, že súd prvého stupňa mal o jeho žalobe rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 153b O.s.p.. Pre takýto postup neboli splnené všetky zákonné podmienky, napr. keď súd postupoval podľa § 115a ods. 2 O.s.p. a vo veci nenariadil pojednávanie.

Pretože neobstojí žiadna odvolacia námietka žalobcu, a žiadne jeho práva neboli postupom súdu prvého stupňa porušené, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.), a ani mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

K výroku II.:

Napadnutým uznesením (jeho prvým výrokom) súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania vo výške 66,- eur, vyrubený podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len ZoSP). Druhým výrokom uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia predložil jeden rovnopis návrhu na začatie konania a listinný dôkaz - písomnú žiadosť adresovanú Ministerstvu spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uznesenie považuje za neopodstatnené a bez právneho významu, pretože on nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 O.s.p.. V podanej žalobe len uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení pre ich pomer k veci a účastníkom konania (§ 14 O.s.p.). Podľa názoru žalobcu mal okresný súd postupovať zákonným spôsobom, a podľa ust. § 12

ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 12 ods. 3 O.s.p. požiadať príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Vo veci nejde o vhodnosť, ale nutnosť prikázania veci inému súdu, aby bolo konanie spravodlivé a vo veci samej rozhodoval nestranný zákonný sudca. Ďalej uviedol, že z judikatúry ústavného súdu možno vyvodiť, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS 331/09). Ak by aj súd mal za to, že vo veci je nutné uhradiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky 17a ZoSP, nie je možné žalobcovi uložiť povinnosť platiť súdne poplatky. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené. Rovnako sa to týka poplatkov za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov. Žiadal preto, aby okresný súd konal bez prietáhov a otázku prikázania veci inému súdu postúpil príslušnému krajskému súdu na rozhodnutie.

Odvolací súd prejednal aj toto odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 1 ods. 1 ZoSP, súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g) ZoSP, poplatková povinnosť vzniká podaním námietky zaujatosti účastníkom konania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP (v znení účinnom do 30. 9. 2012), od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 4 ZoSP, oslobodenie podľa odsekov 1 a 2 sa vzťahuje aj na konanie o odvolaní, dovolaní, obnove konania a výkone rozhodnutia alebo exekúcii.

Podľa Položky 17a Sadzobníka predstavuje súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania 66,- eur.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom vo veci samej domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III. V návrhu súčasne požiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania.

Z tejto jeho žiadosti podľa obsahu vyplýva, že žalobca uplatnil námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III v zmysle § 14 a § 15a O.s.p., a práve z dôvodu ich vylúčenia z rozhodovania veci sa domáhal, aby podľa § 12 O.s.p. nadriadený súd prikázal vec inému súdu. O žiadosti žalobcu prikázať vec inému súdu z dôvodu zaujatosti sudcov Okresného súdu Bratislava III (návrh na prikázanie veci z dôvodu nutnosti), rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 26.10.2012, č.k. 5NcC/304/2012-12 tak, že sudkyňa Okresného súdu Bratislava III v Bratislave X.. W. F. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že preto ani nebolo potrebné rozhodnúť o prikázaní veci inému súdu (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Žalobcovi tak vznesením námietky zaujatosti v zmysle citovanej položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov vznikla poplatková povinnosť vo výške 66,- eur.

Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani odvolaciu námietku, že žalobcovi nie je možné uložiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, pretože súdne konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú v zmysle § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP, v znení účinnom do 30.9.2012, od platenia súdnych poplatkov oslobodené. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky, vyjadrenom v uznesení z 30. marca 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011, podľa ktorého sa vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O.s.p.. Vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 zákona o súdnych poplatkoch sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh (§ 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch), za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch).

Pretože súd prvého stupňa napadnutým uznesením, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti, aplikoval správny právny predpis, tento správne vyložil, správne označil aj položku Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej tento súdny poplatok vyrubil, a súdny poplatok vyrubil aj v správnej výške, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.